VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 36v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

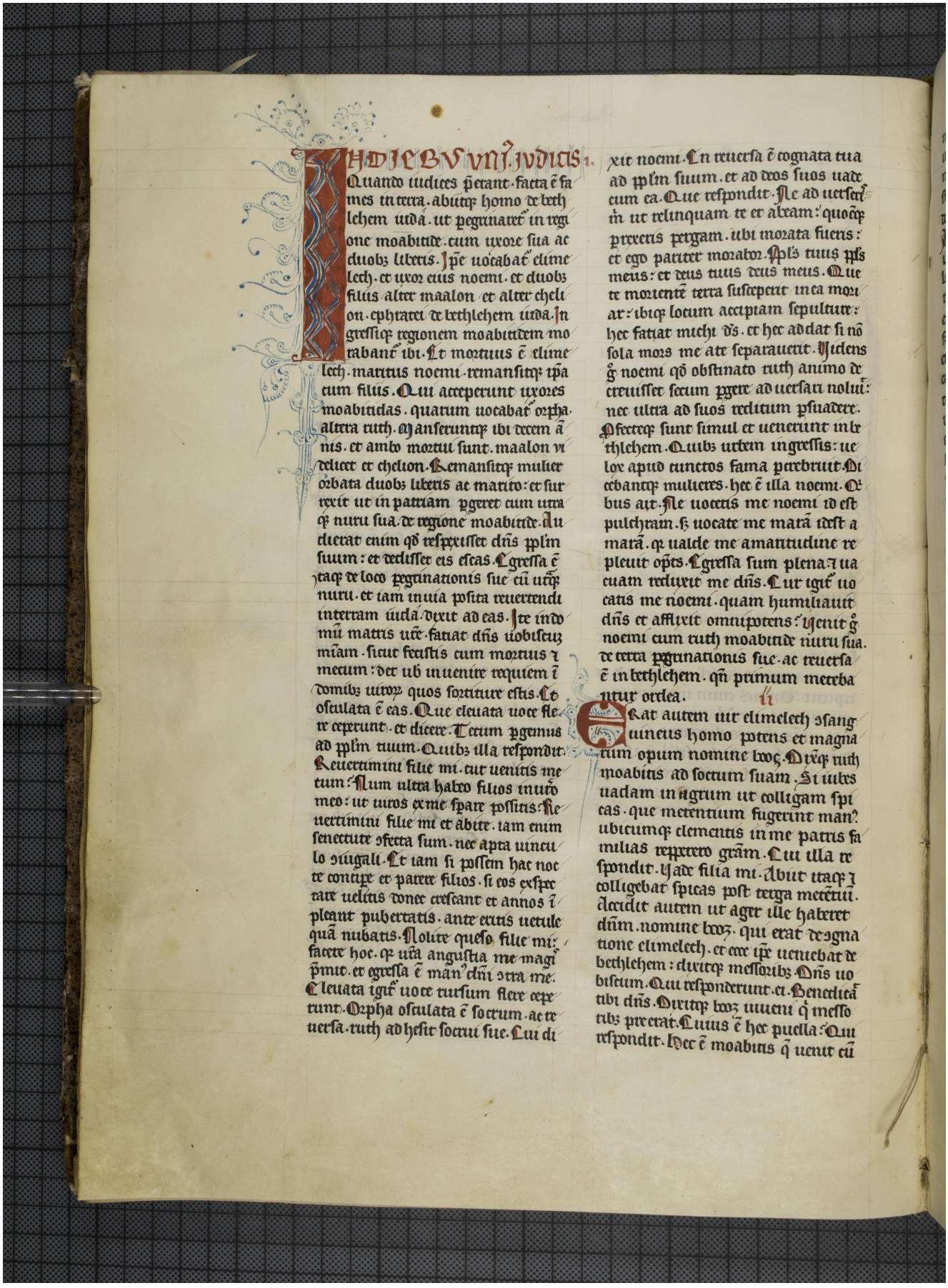

IN DIEBVS VNI. IVDICIS. i.

Quando iudices p̄erant. facta ē fa
mes in terra. abiitq; homo de beth
lehem iuda. ut pegrinaret in regi
one moabitide. cum uxore sua ac
duobz liberis. Ip̄e uocabat elime
lech. et uxor eius noemi. et duobz
filiis alter maalon et alter cheli
on. ephratei de bethlehem iuda. In
gressiq; regionem moabitidem mo
rabant ibi. Et mortuus ē elime
lech. maritus noemi. remansitq; ip̄a
cum filiis. Qui acceperunt uxores
moabitidas. quarum uocabat orpha.
altera ruth. Manseruntq; ibi decem ā
nis. et ambo mortui sunt. maalon vi
delicet et chelion. Remansitq; mulier
orbata duobz liberis ac marito: et sur
rexit ut in patriam pgeret cum utra
q; nuru sua. de regione moabitide. Au
dierat enim qd respexisset dn̄s ppl'm
suum: et dedisset eis escas. Egressa ē
itaq; de loco pegrinationis sue cū utraq;
nuru. et iam in uia posita reuertendi
in terram iuda. dixit ad eas. Ite in do
mū matris uestre. faciat dn̄s uobiscū
mīam. sicut fecistis cum mortuis ⁊
mecum: det ub̄ inuenire requiem ī
domibz uiroꝝ quos sortiture estis. Et
osculata ē eas. Que eleuata uoce fle
re ceperunt. et dicere. Tecum pgemus
ad ppl'm tuum. Quibz illa respondit.
Reuertimini filie mi. cur uenitis me
cum? Num ultra habeo filios in utero
meo: ut uiros ex me spare possitis? Re
uertimini filie mi et abite. iam enim
senectute ꝯfecta sum. nec apta uincu
lo ꝯiugali. Et iam si possem hac noc
te concipe et parere filios. si eos exspec
tare uelitis donec crescant et annos ī
pleant pubertatis. ante eritis uetule
quā nubatis. Nolite queso filie mi:
facere hoc. q; uestra angustia me magis
p̄mit. et egressa ē man' dn̄i ꝯtra me.
Eleuata igit uoce rursum flere cepe
runt. Orpha osculata ē socrum. ac re
uersa. ruth adhesit socrui sue. Cui di
xit noemi. En reuersa ē cognata tua
ad ppl'm suum. et ad deos suos uade
cum ea. Que respondit. Ne ad uersari
m̄ ut relinquam te et abeam: quocūq;
p̄rexeris pergam. ubi morata fueris:
et ego pariter morabor. Ppl's tuus ppl's
meus: et deus tuus deus meus. Que
te morientē terra susceperit in ea mori
ar: ibiq; locum accipiam sepulture:
hec faciat michi d's. et hec addat si nō
sola mors me a te separauerit. Videns
g̊ noemi qd obstinato ruth animo de
creuisset secum pgere ad uersari noluit:
nec ultra ad suos reditum psuadere.
Pfecteq; sunt simul et uenerunt in be
thlehem. Quibz urbem ingressis: ue
lox apud cunctos fama p̄crebruit. Di
cebantq; mulieres. hec ē illa noemi. Qui
bus ait. Ne uocetis me noemi id est
pulchram. s; uocate me marā idest a
marā. q; ualde me amaritudine re
pleuit op̄ts. Egressa sum plena ⁊ ua
cuam reduxit me dn̄s. Cur igit uo
catis me noemi. quam humiliauit
dn̄s et afflixit omnipotens? Venit g̊
noemi cum ruth moabitide nuru sua.
de terra pegrinationis sue. ac reuersa
ē in bethlehem. qn̄ primum metebа
ntur ordea.

ii

Erat autem uir elimelech ꝯsang
uineus homo potens et magna
rum opum nomine booz. Dixitq; ruth
moabitis ad socrum suam. Si iubes
uadam in agrum ut colligam spi
cas. que metentium fugerint man'.
ubicumq; clementis in me patris fa
milias repperero grām. Cui illa re
spondit. Vade filia mi. Abiit itaq; ⁊
colligebat spicas post terga metētiū.
Accidit autem ut ager ille haberet
dn̄m. nomine booz. qui erat de ꝯgna
tione elimelech. et ecce ip̄e ueniebat de
bethlehem: dixitq; messoribz. Dn̄s uo
biscum. Qui responderunt. ei. Benedicat
tibi dn̄s. Dixitq; booz iuueni q̄ messo
ribz preerat. Cuius ē hec puella? Qui
respondit. Hec ē moabitis q̄ uenit cū